

Mama

Flavius

Două silabe egale cu sufletul ei
într-n cuvânt care încape-n inima-i iubitoare
și-o față luminoasă cu zâmbetu-i cald
ori o lacrimă ascunsă la fiecare întâlnire
au lăsat în mine o cascadă de frumusețe,
o dulce dragoste ce nu se termină niciodată.

Detaliile dintre vorbele ei sunt necuvinte
spuse cu ochii,
grija nu se observă, e o fântână
din care beau copilăria ca pe o agheasmă
în fața icoanei și mama surâde.
Mă înseninez și eu când mi-o amintesc,
îi simt mâinile ce-mi mângâie visul
și el se înfăptuiește.